

3 KRONIKA ZI

2023

IZ ZGODOVINE ILIRSKE BISTRICE

71
2023

KRONIKA

kronika.zzds.si/kronika

Iz zgodovine
Ilirske Bistrice

Uredil Miha Preinfalk

IZDAJA ZVEZA ZGODOVINSKIH DRUŠTEV SLOVENIJE

<https://zzds.si>

Kronika 2023, letnik 71, številka 3 – Iz zgodovine Ilirske Bistrike

Odgovorni urednik/ Managing editor:

dr. Miha Preinfalk (Ljubljana)

Tehnična urednica/ Technical editor:

mag. Barbara Šterbenc Svetina (Ljubljana)

Uredniški odbor/ Editorial board:

mag. Sonja Anžič-Kemper (Pforzheim, Nemčija), dr. Aleš Gabrič (Ljubljana),
dr. Stane Granda (Ljubljana), dr. Katarina Keber (Ljubljana), dr. Miha Kosi (Ljubljana),
dr. Harald Krahwinkler (Celovec), Irena Lačen Benedičič (Jesenice),
dr. Tomaž Lazar (Ljubljana), dr. Hrvoje Petrić (Zagreb), dr. Vlasta Stavbar (Maribor),
dr. Imre Szilágy (Budimpešta) in dr. Nadja Terčon (Piran)

Za znanstveno korektnost člankov odgovarjajo avtorji.

© Kronika

Redakcija te številke je bila zaključena:

20. oktobra 2023

Naslednja številka izide/ Next issue:

februar/ February 2024

Prevodi povzetkov/ Translations of Summaries:

Manca Gašpersič - angleščina (English)

Lektoriranje/ Language Editor:

Rok Janežič

Uredništvo in uprava/ Address of the editorial board:

Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU / Milko Kos Historical Institute at ZRC SAZU
Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana

Letna naročnina/ Annual subscription:

za posameznike/ Individuals 25,00 EUR

za študente in upokojence/ Students and Pensioners 18,00 EUR

za ustanove/ Institutions 30,00 EUR

Cena te številke v prosti prodaji/ Single issue 20,00 EUR

Izdajatelj/ Publisher:

Zveza zgodovinskih društev Slovenije

Aškerčeva cesta 2

SI-1000 Ljubljana

Transakcijski račun/ Bank Account:

Zveza zgodovinskih društev Slovenije 02010-0012083935

Sofinancirajo/ Financially supported by:

Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije/ Slovenian Research Agency

ZRC SAZU, Zgodovinski inštitut Milka Kosa/ ZRC SAZU, Milko Kos Historical Institute

Izid te številke je finančno podprla tudi:

Občina Ilirska Bistrica

OBČINA
ILIRSKA
BISTRICA

Računalniški prelom/ Typesetting:

Medit d.o.o.

Tisk/ Printed by:

Fotolito Dolenc d.o.o.

Naklada/ Print run:

420 izvodov/ copies

Revija Kronika je vključena v podatkovno bazo/ Kronika is indexed in:

Scopus; Historical Abstracts, ABC-CLIO; MLA International Bibliography; PubMed; ERIH Plus;
Bibliography of the History of Art.

Na naslovni strani/ Front cover: Ilirska Bistrica v 70. letih 20. stoletja. Pogled na stavbe današnjega sodišča, banke, občine in pošte / Ilirska Bistrica in the 1970s. View of the buildings of today's courthouse, bank, municipality and post office (hrani /kept by: Knjižnica Makse Samsa Ilirska Bistrica).

Na zadnji strani/ Back cover: Vitraž na Gregorčičevi 15 v Ilirske Bistrici z grbom Ilirske Bistrice ter zastavami Avstro-Ogrske in Avstrijskega primorja, domnevno 70. leta 19. stoletja. Heraldične barve niso povsem točne. / Stained glass window at 15 Gregorčičeva Street in Ilirska Bistrica with the coat of arms of Ilirska Bistrica and the flags of the Austro-Hungarian Empire and the Austrian Littoral, presumably from the 1870s. Heraldic colours are not entirely accurate (foto / Photo: Marjan Krebelj).

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

94(497.4Ilirska Bistrica)(082)

IZ zgodovine Ilirske Bistrike / uredil Miha Preinfalk ; [prevodi povzetkov Manca Gašperšič - angleščina]. - Ljubljana : Zveza zgodovinskih društev Slovenije, 2023. - (Kronika, ISSN 0023-4923 ; letn. 71, št. 3)

ISBN 978-961-6777-32-2
COBISS.SI-ID 169613571

KAZALO

Razprave

Miha Preinfalk:	Ilirska Bistrica – dva kraja, ena zgodovina445
	Ilirska Bistrica. Two places, one history447

Boris Golec:	Kdaj in zakaj je bilo Trnovo trg449
Vanja Kočevar:	Kužna epidemija leta 1631 na Kranjskem in njena razširjenost ob zgornjem toku reke Reke471
Vanja Kočevar:	Trnovsko župnišče kot prenočišče cesarja Karla VI. na potovanju ob dednih poklonitvah notranjeavstrijskih dežel leta 1728489
Damir Tulić, Mario Pintarić:	Altaristička i kiparska oprema župne crkve svetog Petra u Ilirskoj Bistrici519
Igor Gardelin:	Plemiška rodbina Porcia in zapuščina Hanibala Alfonza kneza Porcia na gradu Prem535
Boris Golec:	Dvorec Trnovo – tri razrešene neznanke: nastanek, izginotje in lokacija561
Boris Golec:	Skladatelj Fran Gerbič in Trnovo pri Ilirski Bistrici575
Aneja Rože:	Spominska obeležja Dragotinu Ketteju od pesnikove smrti do stote obletnice njegovega rojstva.....591
Bogdan Kolar:	Začetki ustanove notredamskih sester v Trnovem611
Nejc Bratina:	Delovanje telovadnega odseka Orel na Ilirskobistriškem623
Emilija Kastelic:	Arhitektura občine Ilirska Bistrica in okolice v obdobju fašizma631
Eda Belingar:	Načrtovanje palače nekdanje Hraničnice (Cassa di Risparmio) v Ilirski Bistrici643
Urška Godina:	Sakralna umetnost Toneta Kralja na Primorskem. Umetniška dela v cerkvah na Ilirskobistriškem.....657
Irena Uršič:	Možje in fantje iz Ilirskobistriškega v italijanski vojaški sukunji. Med imeni pobeglih in mrtvih ter spomini preživelih679
Klemen Kocjančič:	Vojške operacije v času nemške okupacije Ilirske Bistrice in okolice med drugo svetovno vojno.....703
Denis Cerkvenik:	Zaključni boji v okolini Ilirske Bistrike ob koncu druge svetovne vojne.....717
Tjaša Jakop:	Opis govora vasi Jelšane.....727

Jubilej

Vojko Čeligoj, raziskovalec ilirskobistriških korenin in skozi desetletja kronist bistriškega vsakdana s fotografskim aparatom v roki (<i>Dragica Jaksetič</i>)	735
---	-----

Ocene in poročila

- Janez Bilc: Kronika fare trnovske na Notranjskem (*Bogdan Kolar*) 737
Vlasta Beltram: Svet med Snežnikom in Slavnikom med drugo svetovno vojno (*Klemen Kocjančič*) 738

Tjaša Jakop

dr., višja znanstvena sodelavka, ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
E-pošta: tjasa.jakop@zrc-sazu.si
ORCID: 0000-0002-1299-4431

Opis govora vasi Jelšane

IZVLEČEK

V prispevku je predstavljen krajevni govor Jelšan. Govor dialektologji uvrščamo v notranjsko narečje primorske narečne skupine, ki je po izvoru dolenjsko narečje, prekrito z mlajšimi primorskimi pojavi. Podrobnejše je obravnavano glasoslovje govora, izpostavljene pa so tudi njegove oblikoslovne posebnosti ter besedje, značilno za to območje.

KLJUČNE BESEDE

Jelšane, slovenska dialektologija, jezikovni stik, primorska narečna skupina, notranjsko narečje, narečno glasoslovje, narečno oblikoslovje in narečna leksika

ABSTRACT

THE LOCAL DIALECT OF THE VILLAGE OF JELŠANE

The article presents the local dialect of Jelšane. Classified as an Inner Carniolan (Notranjska) dialect belonging to the Littoral (Primorska) dialect group, it evolved from the Lower Carniolan (Dolenjska) dialect, taking on more recent Littoral features. The contribution provides a detailed presentation of the dialect in terms of its phonology as well as morphological peculiarities and vocabulary, typical of this border area.

KEY WORDS

Slovenian dialectology, language contact, Littoral (Primorska) dialect group, Inner Carniolan (Notranjska) dialect, dialect phonology, dialect morphology, and dialect lexis

Predstavitev krajevnega govora Jelšan

Jelšane so notranjska vas v občini Ilirska Bistrica, ob regionalni cesti Ilirska Bistrica–Rupa, na meji s Hrvaško. Krajevno ime Jelšane, ki je množinsko ime za prebivalce kraja **Jelša* ali **Jelše*, je izpeljano iz nekdanjega krajevnega imena **Jelša* ali **Jelše*, to pa iz občnega imena *jelša* »drevo *Alnus glutinosa incana*«; prvotno pomeni torej »prebivalce kraja Jelša ali Jelše«.¹ Domačini za kraj uporabljajo narečno pojmenovanje *Ju'sa:ne*, prebivalci se imenujejo *Ju'si:əuci*, govorijo pa po *ju'si:əusku*.

Krajevni govor Jelšan spada v notranjsko narečje, ki ga uvrščamo v primorsko narečno skupino.² Notranjsko narečje je po izvoru dolenjsko narečje, ki je prekrito z mlajšimi primorskimi pojavi, tako da spada danes po slušnem vtsisu in novejših razvojih k primorski narečni skupini.³ Govori se v srednji in zgornji Vipavski dolini (od Ajdovščine, Postojne do Ilirske Bistrice, Divače pa vse do Opčin in Trsta). Govor Jelšan je najjužnejši notranjski govor in meji na čakavsko čiško narečje. Narečno gradivo za Jelšane je avtorica prispevka zbrala v letih 2011–2016. Zbiranje gradiva je potekalo z metodo snemanja prosti govorjenih besedil in z metodo terenske ankete

Narečje ohranjajo tudi mlajše generacije: Katja Bubnič (roj. 1986), ustvarjalka nakita iz naravnih materialov in poldragih kamnov ter voditeljica ustvarjalnih makrame delavnic in delavnic plesa, na domačem travniku (foto: Katja Bubnič, maj 2023).

¹ Snoj, *Slovenski etimološki slovar*, str. 176.

² Logar in Rigler, *Karta slovenskih narečij*.

³ Logar, *Slovenska narečja*, str. 124–125.

po vprašalnici za *Slovenski lingvistični atlas* (SLA). Glavna informatorja sta bila domaćina Miran Udovič (roj. 1942 v Jelšanah) in Katja Bubnič (roj. 1986 v Postojni).

Slovenski lingvistični atlas (SLA) je eno temeljnih del slovenske dialektologije. Danes je v SLA zajetih 417 krajevnih govorov (od tega 337 v Sloveniji, 28 v Italiji, 39 v Avstriji, 2 na Madžarskem in 7 na Hrvaškem); v mreži teh točk oziroma krajevnih govorov imajo Jelšane številko 156 (tj. T156). Sosednje govore je med letoma 1952 in 1958 zapisal in popisal Tine Logar: Podgrad (T153), Trnovo pri Ilirske Bistrici (T155) in Podgraje (T157), leta 1959 pa Jakob Rigler: Hrušica (T152) in Sabonje (T154). V članku bodo predstavljene vse ravnine govora: podrobnejše bodo podane glasoslovne in oblikoslovne značilnosti govora, na koncu pa še nekaj leksikalnih posebnosti ter krajše narečno besedilo.

Glasoslovje govora

Govor pozna le jakostno naglaševanje; tonemska nasprotja so odpravljena. Tudi kolikostna nasprotja so zaradi podaljšanja kratkih naglašenih samoglasnikov v zadnjem ali edinem zlogu odpravljena in nadomeščena s kakovostnimi: naglašeni samoglasniki so lahko samo dolgi; kratki so le nenaglašeni.

Samoglasniki

Samoglasniški sistem dolgih naglašenih samoglasnikov je enoglasniško-dvoglasniški; sestavlja ga 5 dvoglasnikov (*i:ə, e:i, ie:/iä:, uo:/uya:, u:ə*) in 6 enoglasnikov (*i:, e:, ə:, a:, o: in u:*).

- Prikaz izvora dolgih naglašenih samoglasnikov:⁴
- i:* ← stalno dolgi **i* in kratko akutirani **i-* v nezadnjem besednem zlogu (*k'r'i:s*, *'l'i:ce*, *'si:n*, *s'ri:c*, *s'tri:na*; *'xi:ša*, *ku'r'i:tu*, *ug'n'i:šće*, *stra'ni:šće*, *'si:lu*, *'zi:la*, *ž'l'i:ca*; *'si:va*)
← včasih **i* po mlajšem umiku naglasa (*'i:ma*, *je 'ži:viu*)
← v prevzetih besedah (*bu'ti:ga* ‘trgovina’, *fa'mi:lij*, *ku'si:n* ‘blazina’, *ošta'ri:ja* ‘gostilna’)
 - i:ə* ← stalno dolgi **e* in kratko akutirani **e-* v nezadnjem besednem zlogu (*'li:ət* ‘led’, *'pi:ət*, *sər'ci:ə*; *u'ši:əs* ‘uh’, *'ži:ənska*)
← stalno dolgi nosni **ē* in kratko akutirani **ē-* v nezadnjem besednem zlogu (*i'mi:ə*, *'pi:ət* ‘pet’, *'ri:əp*, *sər'si:ən*, *'si:əs* ‘šest’; *g'r'i:əm*, *t'r'i:əsem*, *'vi:əžem*, *'di:ətelā*, *s'r'i:əća*, *nes'r'i:əća*, *smo se s'r'i:əćali*)
← v prevzetih besedah (*fər'mi:ənta* ‘koruza’)
 - ie:/iä:* ← umično naglašeni in novoakutirani **ē-* (*čä:lu*, *'riä:bra* (I mn.); *'sje:stra*, *'tje:ta*, *'žjä:na*; *je 'nje:sla*, *'tje:be*)

⁴ Po Jakop, *Govor vasi Jelšane*, str. 140–142, z dodanim gradivom iz 2016.

	← stalno dolgi nosni *ē ('piä:ta, ub de'viä:tix; 'mje:xku, 'tje:ški; 'žje:t 'žeti')		('ku:žža 'koža, usnje', 'nu:žga (nov.), 'nu:žsi)
	← nosni *ē- v zadnjem/edinem besednem zlogu ('žjä:t)	u:	← v prevzetih besedah (kan'tu:ən 'vogal')
	← včasih iz *a ('dje:leč)		← stalno dolgi *ū in kratko akutirani *ū- v nezadnjem besednem zlogu (k'lū:č, 'ku:ga, me'xu:r, p'lū:ča, 'u:sta, 'u:stnica, g'lū:x, 'su:x, ta'dru:gi, 'ju:tru, k'lū:ka, k'rū:xa (R ed.); 'ču:dən)
e:i	← v prevzetih besedah (lu'tje:rna)		← *-ū v zadnjem/edinem besednem zlogu ('ju:x 'jug', k'rū:x, u'nū:k)
	← stalno dolgi jat *ě- in kratko akutirani jat *ě- v nezadnjem besednem zlogu (b're:iskva, č're:žvu, k'le:žšče; d've:j, 'le:ip, s'le:ip; 'le:ipu; 'ne:žma (3. os. ed.); 'ce:žsta, 'de:žkla, ku'le:žnu, 'le:žta (R ed. s. sp.), p'le:žve, st're:žxa, 'te:žme, t're:žbux, že'le:žzna; na'sre:žid; 'de:žlale)		← stalno dolgi *ō (g'nu:j 'gnoj', ku'ku:ša 'ko-koš', 'ku:st 'kost', 'lu:pa 'lopa', mu:rje, mu:st, ne'bu:, 'nu:č, 'nu:s, 'nu:žić 'nož, se'nu:, 'su:la 'sola, s'tu: 'sto', 'vu:s, 'mu:j, le'pu:, 'nu:tər, s'ku:zi, p'ruti, 'tu: je b'lū:)
e:	← včasih *-i v zadnjem/edinem besednem zlogu ('ne:č 'nič, 're:t 'rit')		← al ← zlogotvorna *ī in *ī- ('pu:š 'polž', 'su:za, '(v)u:k; 'du:go -a, 'pu:na)
	← včasih nosni *e po pozrem umiku naglasa s končnega kratkega zloga ('je:zik)		← včasih *u po mlajšem umiku naglasa (lahko tudi po naglasni analogiji) ('su:žit, je 'u:ču, so 'ku:pili)
	← e, ki je prišel pod naglas po mlajšem umiku naglasa ('se:nce)		← v prevzetih besedah ('mu:lač 'fant' in 'mu:la 'dekle', 'pu:ňa 'pest', 'šu:štar 'čevljar')
	← v prevzetih besedah ('fe:bra 'vročina', 'ke:tina 'veriga', kant're:ga 'stol')		← *-đ- v zadnjem/edinem besednem zlogu ('də:š, 'pə:s)
a:	← stalno dolgi *ā in kratko akutirani *ā- v nezadnjem besednem zlogu (b'ra:da, gospo:da:r, ja:buka (I mn., I dv.), 'la:s, v'ra:t, v'ra:ta; b'ra:ta (R ed.), k'rā:va, 'ma:ma; s'ta:ra, z'dra:va)		← a po mlajšem umiku naglasa s končnega zloga ('kə:de 'kdaj, 'lə:xku 'lahko'; 'pə:rdit 'pr-deti', s'mə:rdit 'smrdeti')
	← *-ā- v zadnjem/edinem besednem zlogu (b'ra:t)		← včasih naglašeni a ali a v nezadnjem zlogu ('kə:meňe, 'kə:mər 'kamor', 'kə:sno 'pozno, kasneje', s'ta:za)
	← stalno dolgi *ă in kratko akutirani *ă- v nezadnjem besednem zlogu ('da:n, 'la:n, 'ma:x, 'va:s, bu'la:n; 'ma:ša, 'ta:šča)		← včasih kratki naglašeni a v zadnjem/edinem besednem zlogu ('bə:t 'kladivo')
	← včasih *a po umiku naglasa ('za:čnen 'zač-nem', za'ma:šen, 'za:vas 'za vas')		← različni reducirani samoglasniki, ki so prišli pod naglas po umiku naglasa s končnega kratkega zloga ('pə:ršu 'prišel', od d'rə:gdi 'tuječ (od drugod)')
	← v prevzetih besedah ('ca:va:te 'copati', 'ča:ča 'oče', f'rajar 'njen fant' in f'rajarica 'njegovo dekle', štra'ma:c ali štər'tərc 'blazi-na, na kateri se leži', 'va:jku:šnica 'prevleka za blazino', zer'ma:n 'bratranec' in zer'ma:na 'sestrična', ž'la:xta; ū'ku:ru 'temno'; je pa:s'a:lo 'je šlo mimo, skozi, čez')	+ o:r	← zlogotvorna *ī- in *ī- ('bə:rke, 'gə:rлу, o'bə:rvu, pə:rsi, pə:rst, s'mə:rt, 'čə:rnı (I mn.), 'gə:rbast, je u'mə:ru, se je 'və:rnıu)
o:	← *o iz knjižnega jezika ali v prevzetih besedah ('o:špice, 'o:čim, ner'vo:žən; 'fa:čo:u 'ruta', ka'po:t 'plašč, 'no:no, 'no:na; b'jo:ndast, 'čo:rau (slabšalno 'slep'), 'ro:žast 'rdeč')		
	← včasih a v položaju pred -u (zd'rō:u)		
uo:/ua:	← umično naglašeni in novoakutirani *ō- (č'lu:a:vik, 'gu:a:ra, 'kuo:sa, 'ku:a:za, 'nuo:ga, 'nu:a:xət 'noht', 'ua:rəx, 'ua:sa, 'uo:da/ua:da)		Samoglasniški sistem kratkih nenaglašenih samoglasnikov sestavlja 6 samoglasnikov: i, a, e, a, o in u. Nenaglašeni o prehaja v u v položaju pred naglasom (ku'ku:ša 'kokos', ku'le:žnu, ku'pi:tu, pu'tu:ki (I ed.), gnu'ja: (R ed.); bu'la:n; u'ku:li), najpogosteje pa v izglasiju ('čjä:lu, č're:žvu, 'gə:rlu, 'ma:slu, 'rjä:bru, u'ši:əsu, 'ži:tu; 'be:jlū, 'gə:rdu, 'ja:ku 'zelo', 'ma:lu, 'kə:smu 'po-zno', pre'də:rtu, u'tə:rjenu, se je 'je:ilu, m'la:tilu, su'ši:lu, pre'na:šalu, 'və:rglu, je sfa'le:ilu). V govoru ni mogoče opaziti moderne vokalne redukcije ali pa je zelo šibka (na primer 'ba:čvica 'majhen sod', b'r'i:tvica, 'u:stnica; bi'li, 'ku:pili, je po'za:bila, zas'lu:žili itd.).
	← o po mlajšem umiku naglasa ('ua:ku 'oko', 'ua:trək 'otrok', 'kuo:sit, 'luo:vit, 'uo:pren 'od-prem')		
	← *ō (s'nuo:p, 'uo:na, 'duo:li, 'puo:li (nov.) ali 'puo:tłe (star.))		
	← stalno dolgi nosni *ō ('ruo:ka, 'mu:əka)		
	← v prevzetih besedah (bu'tuo:n 'gumb')		
	← stalno dolgi nosni *ō- in *ō- (k'rū:əx 'krog', 'mu:əš, 'pu:ət, 'ru:əka (nov.), 'ru:əbəc (slabšalno 'usta'), 'zu:əp; 'gu:əba, 'tu:əča, 'nu:ətri)		Pri soglasnikih naletimo na naslednje posebnosti: ⁵
u:ə	← umično naglašeni in novoakutirani *ō-		Gовор pozna mehke soglasnike ň, ī in ē: 'cu:ňa,

⁵ Po Jakop, Govor vasi Jelšane, str. 142–143, z dodanim gradivom iz 2016.

lo'ba:ńa, 'ka:meńa (R ed.), *'ni:va, s'kɔ:dńa* (R ed.), *s'vi:ńa, u'nú:kińa, se 'ža:ńe, 'di:atéla, 'ka:šəl, p'lu:ća, pər'ja:tńi* (I mn.), *š'ku:la* 'luknja, jama', *'ta:łar* 'krožnik', *'ža:kłe* (T mn.); *g'lú:x; se pərpē'lá:, x'ći:, mə:rlić, 'nu:ćnoć, 'pi:će, s'r:ěća, 'su:xić* 'jabolčni krljhi'.

Prehoda *g* > *γ* – kot je značilno za nekatere primorske govore – govor ne pozna (na primer *'gua:ra, 'du:go*), le v izglasju gre končni *-g* > *-x* (*'ju:x* 'jug', *k'rú:əx* 'krog', *p'lú:x* oziroma *p'ló:x* (star.) 'plug', *'ru:əx* 'rog'; *'du:x* 'dolg'); tudi končni *-m* > *-n* (*'ne:jman, pel'ja:n* se, *se'di:n, 'vi:din, ne z'na:n* 'ne vem'; *'vú:lan* pa *k'ra:van, ž'i:vai:lin* (D mn.); *na'su:xin, na'vármin, 'ta:n*); soglasniška skupina *st* > *śt* (na *śt'rú:ki* 'na korusnem storžu', *oś'ri:na*); soglasniška skupina *sk* > *śk* (*śk'ri:ńa*); soglasniška skupina *ść* je ohranjena (*stra:ńi:śće, topo:ri:śće*).

Prvotni soglasniški skupini *tl* in *dl* sta se v opisnem deležniku asimilirali v *I* (na primer *je 'pa:la, p'rie:la, (s)p'lie:la* '(s)pletla', *se je 'je:lu*). Pred vzglasnim *o-* se v govoru pojavi protetični *v-* (na primer *'vo:uća* 'ovca', *'vo:gńa* 'ogenj, R ed.'). Prvotni *j* je ohranjen pred vzglasnim *i-* (*'je:gla* 'igla', *jeg'lí:ca* 'iglica'). Govor pozna prilikovanje soglasnikov po zvenečnosti (na primer *pot'ku:va, 'śi:əzdeset*), ne pozna pa preglasza za palatalnimi soglasniki (na primer *Oś'ta:rjovi*).

Naglas

Naglas ni vezan na določeno mesto v besedi. Naglašeni samoglasniki so samo dolgi, nenaglašeni samoglasniki samo kratki. Govor ne pozna tonemskega naglaševanja; naglas je jakosten, kolikostna nasprotja so odpravljenja.

Med mlajše narečne premike sodijo samoglasniki, ki so prišli pod naglas po umiku naglasa s končnega zloga (*'ua:trák* 'otrok', *'ua:ku* 'oko', *'ćre:ju:vu* 'črevo', *'kuo:lu, 'puo:krou* 'pokrovka', *p'le:ten, 've:sok* 'visok', *za'ma:šen, 'uo:pren* 'odprem', *'za:čnen, 'i:ma, 'jə:skat* 'iskat(i)', *'kuo:si:t, 'luo:vit, 'pə:rnest* 'prinesti', (*ras*)*'kuo:pat, 'sə:gret* 'segreti', *'su:šit, 'za:spat, 'mə:ncat* 'mencati', *'mə:ncau, je 'də:ržau, je 'je:mu* 'imel', *'pə:stiu* 'pustil', *'ra:uňau, 'ži:viu* 'živel', *san se 'u:ču, smo 'ku:pili*,

je po'za:bila, so 'pə:ršli; 'sa:mo 'samo'); tudi predlog potegne naglas na predhodni zlog (*'pə:rnas, 'za:vas* itd.).

Oblikoslovje govora

Samostalniki srednjega spola ohranjajo prvotni spol v ednini (*'čä:lu* 'čelo', *'gə:rlu, 'ju:tru, ku'le:inu, 'me:istu, m'le:iku, ne'bu, 'riä:bru, 'sie:dlu, sto'pa:lu, u'śi:əsū* 'uho'; *'li:ce, 'mu:rje* 'morje', *'pu:łe* 'polje', *'se:nce, 'te:ime* 'teme'), prav tako v množini (*'li:ca, 'ua:kna, 'riä:bra, sto'pa:la, u'śi:əsa*), v dvojini pa so maskulinizirani (na primer *d'va: 'ua:kna*).

Dvojino uporabljajo samo za samostalnike in pridevnike moškega spola; za samostalnike in pridevnike ženskega spola ter za vse glagolske oblike namesto dvojine uporabljajo množino: *d'va: 'dua:bra 'si:na, d'va: ot'rú:ka* toda *d've:ij 'dua:bre 'tiä:te, d've:ij ko'zi:ce, 'mi:dva ži:vi:mo, 'vi:dva ži:vi:ste, smo se poro'či:li* 'sva se poročila'.

Samostalni ženskega spola na *-ev* so iz *u*-jevske sklanjatve prešli v *a*-jevsko (oziroma iz 2. ženske sklanjatve v 1. žensko sklanjatev), kar kaže na težnjo po posploševanju *a*-jevskih končnic, na primer *b're:jskva* 'breskev', *b'rít:va, 'ci:ərkva, pot'ku:va* 'podkev'.

Posebnosti pri sklonih: D ed. m. in s. sp. na *-i* (*b'ra:ti, 'ua:kni*); M ed. m. in s. sp. na *-i* (*pər b'ra:ti, na 'niä:bi* 'na nebū', *po 'nu:si, na 'su:nçi, na 'və:rxi, u 'və:rtci* 'v vrteu', *u z'rak:i*); O ed. o jevske sklanjatve (*-om, -em*) > *-ən* (*səz b'ra:tən, səs st'ri:cən, səz 'gə:rlən, səz v'ra:tən* 'z vratom', *pot ku'le:inən*); R mn. *-ov* > *-u* (*'ne:ima 'pə:rstu* 'nima prstov'); D mn. *o*-jevske sklanjatve (*-om, -em*) > *-ən* (*b'ra:tən, 'si:nən*); O mn. *o*-jevske sklanjatve (*-i*) > *-mi* (*səz ot'rū:cmi* 'z otroki', *səz u'śi:əsmi*).

V mn. sam. m. sp. se je namesto nenaglašene končnice *-je* posplošila končnica *-i* (na primer *b'ra:ti, 'sva:ti*), naglašena končnica pa je ohranjena (na primer *łud'jə:* 'ljudje', *las'jə:, zub'jə:*); ne pozna podaljševanja osnove z *-ov-*, značilnega za osrednja narečja (tj. za govore gorenjske, rovtarske in dolenjske narečne skupine), na primer *'si:ni, pər 'si:nix, səs 'si:nmi* 's sinovi'.

Sklanjanje samostalnikov moškega spola:

	I	R	D	T	M	O
ed.	'si:n	'si:na	'si:ni	'si:na ⁶	pər 'si:ni	səs 'si:nən
dv.	'si:na	'si:nu	'si:nən	'si:na	pər 'si:nix	səs 'si:nmi
mn.	'si:ni	'si:nu	'si:nən	'si:ne	pər 'si:nix	səs 'si:nmi

Sklanjanje samostalnikov ženskega spola:

	I	R	D	T	M	O
ed.	k'rā:va	k'rā:ve	k'rā:vi	k'rā:vo	pər k'rā:vi	səs k'rā:vo
dv.=mn.	k'rā:ve	k'rā:u	k'rā:van	k'rā:ve	pər k'rā:vax	səs k'rā:vami

⁶ Samostalni moškega spola ločijo v T ed. podspol živosti: na primer *'vi:dim si:na : 'vi:dim k'lū:ć*.

V pridevniški sklanjatvi imamo v rodilniku ednine moškega spola pri pripomi -*ega* refleks -*iga* (na primer *dolje:jiškiga*, *ka:ti:əriga*, *'ši:əsti'ši:əzdesetiga*).

V sedanjiški spregatvi se je (kot pri večini govorov primorske narečne skupine) atematska glagolska spregatev pospolila tudi pri tematskih glagolih; namesto -*ta*, -*te* imamo -*sta*, -*ste*: *'de:jlaste*, *g'li:ədaste*, *g'ri:əste*, *'da:ste*, *'vi:diste*, *ži'vi:sste*. Pri glagolih, pri katerih se nedoločnik v knjižnem jeziku končuje na -*sti*, so nekatere nedoločniške oblike nastale analogično po sedanjiški obliki (na primer *'na:jdit*). Uporabljajo tudi predpreteklik, na primer so *b'liti*: *za'čeli*. Glagoli na -*uje* imajo končaj -*eva* (*se približev:va* ‘približuje se’, *so razis'ke:vali*, *so se zadər'že:vali*, *se zmiš'le:va* ‘si zmišljuje’).

Besedje govora⁷

Od besedja prevladujejo neprevzete besede, nastale v kontinuiranem jezikovnem razvoju, na primer:

brada = *b'rā:da* (< psl. **borda* ‘brada’),
las = *'la:s* (< psl. **volsb* ‘las’),
vrat = *v'rā:t* (< psl. **vortb* ‘vrat’),
vrata = *v'ra:ta* (< **vorta*, kolektiv od psl. **vorto* ‘vrata’, kar kaže na prvotno dvodelnost vrat);
čelo = *'čā:lu* (< psl. **čelo* ‘čelo’),
rebro = *'rjā:bru* (< psl. **rebro* ‘rebro’),
sestra = *'sjā:stra* (< psl. **sestra* ‘sestra’),
črevo = *'c're:ju* (< psl. **cervo* ‘črevo’),
lemež = *'le:meš* (< psl. **lemežb* ‘lemez’),
nevesta = *ne've:ista* (< psl. **nevěsta* ‘nevesta’);
ognjišče = *ug'nī:šče* (< **ognišče* ← psl. **ogyb* ‘ogenj’),
rit = *'re:t* (< psl. **ritb* ‘rit; zadnjica’);
roka = *'ru:ka* ozioroma *'ru:ka* (nov.) (< psl. **røka* ‘roka’),
popek = *'pu:ɔ:pøk* (< **pøpøkb* ← psl. **pøpø* ‘popek’);
ujna = *'u:jna* ‘ujna; od ujca žena ozioroma žena maternega brata’ (< **ujbna* ← **ujbnb* ‘ujčev’ ← psl. **ujb* ‘ujec, materin brat’),
usta = *'u:sta* (< psl. **usta* ‘usta’),
mehur = *me'xu:r* (< **měxuřb* ← psl. **měxb* ‘meh’),
pljuča = *p'lū:ča* (< psl. **plúúa* ‘pljuča’);
žrd = *'žə:rt* (< psl. **žb̥rb̥b* ‘drog v plotu’),⁸
smrt = *s'mə:rt* (< psl. **s̥mb̥rb̥b* ‘smrt’).

Prevzete besede

Zaradi dolgotrajnih jezikovnih in kulturnih slovensko-romanskih in hrvaško-romanskih, torej slovensko-italijanskih in hrvaško-italijanskih stikov med prevzetimi besedami prevladujejo romanizmi, ki

⁷ V gradivu so navedene fonetično poknjivjene oblike narečnih leksemov, ki jim sledijo: 1) njihov praslovanski predhodnik ali 2) tujejezični vir. Simbol * pomeni rekonstrukcijo, < ‘se je razvilo iz’, > ‘se je razvilo v’, ← ‘tvorjeno iz’ in ‘xxx’ pomen (po SLA 2.2: 52–58). Viri: ESSJ, SES, SLA 1.2 2011, SLA 2.2 2016.

⁸ Furlan, *O nastanku*, str. 51–52.

pa jih je v primerjavi z ostalimi primorskimi narečji precej manj, na primer:

faš = *'fa:s* ‘butara’ (← it. *fascio*, ben. it. *fasso*, furl. *fas* ‘snop, sveženj’),
febra = *'fa:bra* ‘vročina, mrzlica’ (← it. *febbre* ‘vročina, vročica, mrzlica’),
frmenta = *fər'mi:ənta* ‘koruza’ (← furl. *forment* ‘koruza’),
kareta = *ka'rē:ta*, *ka'rē:tica* ‘ročni voziček z dvema kolosoma’ (← ben. it. *carēta* ‘ciza’),
karjola = *kar'jo:la* ‘samokolnica’ (← ben. it. *cariòla*, it. *carriola* ‘samokolnica’),
korona = *ku'ru:əna* ‘travnik’ (← istr. it. *corona* ‘brežina na terasi med vrstami trt’),¹⁰
kušin = *ku'si:n* ‘blazina’ (← istr. ben. *cussin* ‘blazina, podzglavnik’),
mula = *'mu:la* ‘dekle’ (← it. *mula* ‘(nezakonski) otrok’),
mlec = *'mu:ləc* ‘fant’ (← it. *mulo* ‘(nezakonski otrok’),
porton = *par'tu:n* ‘vhodna vrata’ (← ben. it. *porton*, it. *portone* ‘hišna vrata’),
punja = *'pu:ňa* ‘pest’ (← (ben.) it. *pugno* ‘pest’),
škaline = *ška'lī:ne* ‘stopnice’ (← (ben.) it. *scala* ‘stopnica’),¹¹
šterna = *š'tje:rnna* ‘vodnjak’ (← rom. **cisterna* < lat. *cisterna* ‘podzemni prostor, v katerega se steka kapnica’),
zerman = *zer'ma:n* ‘bratranec’ (← ben. it. *zerman* ‘bratranec’),
zermana = *zer'ma:na* ‘sestrična’ (← ben. it. *zermana* ‘sestrična’).

Romanizmi so še: *bu'ti:ga* ‘trgovina’, *bu'tuo:n* ‘gumb’, *ca'va:te* ‘copati’, *fa'čo:u* ‘ruta’, *kan'tu:ən* ‘vogal’, *kant're:ga* ‘stol’, *mi'ze:rija* ‘katastrofa’, *ošta'ri:ja* ‘gostilna’, *štu:rlø* ‘nepremišljen, zaletav človek’, *šku:re* ‘polkne’, *šku'ra:va* ‘tema, ko se približuje nevihta’, *šku:ru* ‘temno’; *je pa'sa:lo* ‘je šlo mimo, skozi, čez’, *vse je na rika'ma:no* ‘okrašeno, nakvačkano’.

Germanizmi so redkejši:

aks = *'a:ks* ← nem. *Achse* ‘os, prema’,
cegel = *'cę:gu* ‘opeka’ ← nem. *Ziegel* ‘opeka’,
ranta = *'ra:nta* ‘deska, letva’ ← bav. nem. *Rante* ‘palica’, nem. *Rante* ‘letva’,
šporget = *'špa:rget* ‘štедilnik’ ← nem. *Sparherd* ‘štědilník’,
štanga = *'šta:ngā* ‘oje’ ← nem. *Strange* ‘drog’,
žlajf, žlajfati = *ž'lajff* ‘zavora’, *ž'lajfat* ‘zavirati’, ← *slifén* ‘brusiti’ (po srvnem. diftongizaciji *i* > *ei* > *ai*).¹²

Germanizmi so še: *d'ra:t* ‘žica’, *'fa:rba* ‘barva’; *'nu:cat* ‘potrebovati’ in *'ri:xtat* ‘urejati’.

⁹ Pirona et al., *Il Nuovo Pirona*, str. 336.

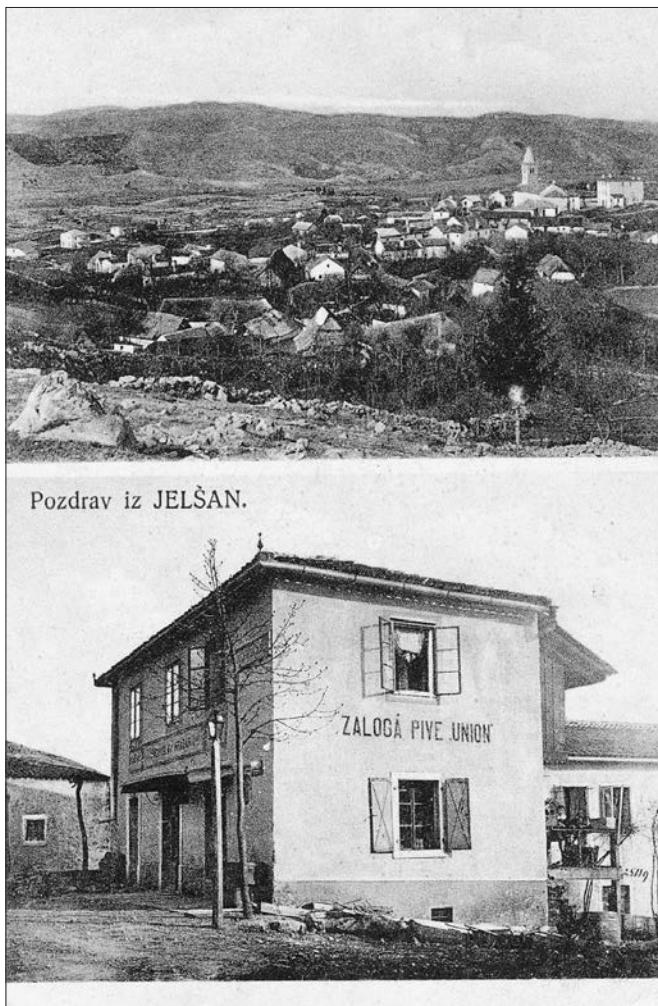
¹⁰ Manzini in Rocchi, *Dizionario storico*, str. 55.

¹¹ Boerio, *Dizionario*, str. 614; Doria, *Grande dizionario*, str. 573.

¹² Bezlaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika IV*, str. 461.

Miniaturna stola (kant'rega 'stol') z napisom Jušane na dnu, ki ga je izdelal informator Miran Udovič in ga podaril avtorici prispevka (foto: Tjaša Jakop, avgust 2023).

Razglednica iz Jelšan z gostilno pri Jurčovih; poslana 16. 1. 1917 v Vrbosko na Hvaru. Razglednico hrani Marjan Baša iz Dolnjega Zemona (vir: Facebook stran Jelšane – ko so bile nekoč).

V Trnovem pri Ilirske Bistrici imajo za koruzo na primer iz 1952 podatek oziroma besedo *sirk* (*sîrk*), iz 1984 pa *frimenta* (*fôr'miənta*); za bratranca imamo iz 1952 slovansko poimenovanje (*bratrânc*), toda *kužina* (*kužina*) za sestrično, za leto 1984 pa *strnič* in *strnicka* (*'stɔ:rnač* in *stɔ:rnička*). Za jelšansko *štanga* imamo iz 1952 podatek *oje* (*wojê*), iz 1984 pa *s'ta:nya*. Za štedilnik imamo *šporget* (*'spɔ:ryɔrt*) in *žlajf* (*žla:jf*) za zavoro. Za jelšanski romanizem *korona* (za travnik) imajo v Trnovem leksem *travnik* (*t'ra:uňak*).

Včasih ni jasno, ali gre za prevzem preko germane ali preko romanske besede, na primer **štuk** = *'stuk* 'strop' ← nem. *Stuck* 'zmes drobnega peska, apnenega mleka, mavca za izdelavo štukatur' / it. *stucco* 'zmes drobnega peska, apnenega mleka in mavca'. V Trnovem pri Ilirske Bistrici je v rabi romanizem *šonfit* (*šonfit*) ← furl. *softit*, it. *soffitto* 'strop'.

Vidni so tudi vplivi sosednjih čakavskih govorov; na primer

bačvica (*'ba:čvica*) 'majhen sod', **čača/tata** (*'ća:ća/ta:ta*) 'oče', **čizme** (*'ći:zme*) 'čevlji', **roba** (*'ro:ba*) 'perilo', **šuma** (*'šu:ma*) 'gozd', **krov** (*k'rɔ:y*) 'streha' (← hrv. *krov* 'streha', toda tudi *st'rejxa*); **čorav** (*'ćo:rau*) 'slabš. slep.', prid. **puna** (*'pu:na*) 'polna', **ja** (*ja:*) 'jaz', **ča** (*'ća:*) 'tja, stran', **jako** (*'ja:ku*) 'zelo', **več** (*več*) 'že', **i** (*in'*), **'xo:mo se** '*pu:zat* pojdimo se sankat', **'ka**: *'ja:* *z'na:n* 'kaj jaz vem', **ne z'na:jo** 'ne vedo'. V Trnovem pri Ilirske Bistrici imamo na primer **čizme** (*ći:zme*), toda **oče** (*uya:će*) in **streha** (*st'rejxa*).

V vasi najdemo tudi zanimiva hišna imena, na primer **Oštirjevi** (*Oš'ta:rjovi* ← *ošta:ri:ja* 'gostilna' ← it. *osteria*) ali **Dopo labore** (*'Do:po la'vo:re* 'po delu' ← it. *dopo lavoro*). Pri napovedovanju časa uporabljam drugačen način od osrednjeslovenskega: namesto *ob pol desetih* rečejo na primer *ub de'vja:tix in 'po:u* (← it. *alle nove e mezzo*).

Besedilo

Prvi zapis je iz knjige Sabine Pugelj *Vile bîle: dolina Reke od Ilirske Bistrike do Zabič in Hrušice*,¹³ drugi zapis pa je po posnetkih za knjigo v fonetično transkripcijo prepisala Tjaša Jakop;¹⁴ informator je bil Miran Udovič (roj. 1942).

Cesta Dolenje – Jelšane

V samih Jušánah je bla pa – mostá dolenjskiga nej bôlu. Tan pér Piéki se je šlu, je še – so vidni sledovi cejste, ki je šla počasi duôli proti Jarku, tén na približnu istomi mejsti, kêmér je must, in se je potem vzdigôlu proti Bernardet guôri, naravnost guôri, stara vas, ki grá guôri. Zgliéda, da je bil ta must narjen têkrat, tisoč uósamstu šestišedesetiga. Prašanje, no – ne bom riéku sigurnu. Ku so to rekonstrukcijo nôrdili veliko ceste, je bla velika rekonstrukcija, so ovinke

¹³ Pugelj, *Vile bîle*, str. 302.

¹⁴ Zahvaljujem se Sabini Pugelj za posredovanje posnetka.

sekli in so škarpe šíerili i kaj jas znan. In takulé. In v vasi je šla puót odzguôrej h ciérkvi, nej šla skuzi vas naravnost. V prvotni stanji. Puótje, ne znam katíriga leta, so pa nardili v sami vasi naravnost proti pokopališču. Od severa proti jugu, no. Sedanja pa je već triéta varianta. Ta, ki grá zdej duôla. Tu je triéta varianta, ki grá. In vas se je zmiéram duôli pomikala, vsaka tista, ki je pérsla nova, je šla duôli. Táku.

Miran Udovič, Jelšane 2006.

Jušáne – Jelšane; Piék – domače ime in gostilna v Dolenjah; Jarék – meja med Dolenjami in Jelšanami

U'sa:mix Ju'ša:nax je b'l'a: pa – mos'ta: do'l'e:ji:nskiga 'ne:i b'e:lu:. 'ta:n pér 'Pi:eki se je š'l'u:, je še – so 'vi:dni sle:do:vi 'ce:iste, ki je š'l:a: po:ča:si 'dgo:li proti 'Ja:rku, 'tø:n na prib'l'i:žnu 'i:stõmi 'me:isti, 'kõ:mér je 'mu:st, in se je po:te:m uz'di:gõnl proti Bernar'de:t 'guo:ri, 'pu:ət, na'ra:unost 'guo:ri, s'ta:ra 'pu:ət u 'va:s, ki g'r:i:ə 'guo:ri, zg'l'i:əda, da je 'bi:u 'ta: 'mu:st nar'je:n 'tõ:krat, 'ti:soč 'u:əsamstu 'ši:əsti 'ši:əzdesetiga. pra'ša:ne, 'no: – ne 'bo:m 'ri:əku si'gu:rnu. ku so 'tu: rekons'tru:kcijo 'nõ:rdili ve'li:ku 'ce:iste, je b'l'a: ve'li:ka rekons'tru:kcija 'tu:, so o'vi:ŋke 'se:kli in so 'š'ka:rpe 'ši:ərl'i i 'ka:j 'ja:s z'na:n. in ta'ku:le. in u 'va:si je š'l:a: 'pu:ət 'guo:re x 'ci:ərkvi, 'ne:i š'l:a: s'ku:zi 'va:s na'ra:unost. u pér'vo:tni s'ta:ni:ji. 'puo:tle, ne z'na:n ka'ti:əriga 'le:ita, so pa nar'di:li u 'sa:mi 'va:si na'ra:unost proti pokopa'li:šéu. od 'se:vera proti 'ju:gu, 'no: se'da:ňa pa je već t'ri:əta var'ja:nta. 'ta:, ki g'r:i:ə z'dej 'duo:la. 'tu: je t'ri:əta var'ja:nta, ki g'r:i:ə. in 'va:s se je z'mi:əram 'duo:li po'mi:kala, u'sa:ka 'ti:sta, ki je 'pérsla 'no:va, je š'l:a: 'duo:li. 'ta:ku.

Zaključek

Jelšanski govor je – kot ostali notranjski govor – nekoč spadal v dolenjsko narečno skupino (tudi tu se je razvil diftong *e:ij*, na primer *ćre:ijvu*, *ku'le:ijnu*, *ne've:ista*, *s'le:ip*, *t're:ibux*), a je zaradi okupacije Italije ter posledično močnega stika in vpliva primorskega narečja prevzelo primorske narečne značilnosti in tako danes spada v primorsko narečno skupino, čeprav ima to narečje v primerjavi z ostalimi v primorski narečni skupini najmanj primorskih značilnosti in najmanj romanizmov.¹⁵

Krajšave in kratice

D = dajalnik, ed = ednina, I = imenovalnik, M = mestnik, m. sp. = moški spol, mn. = množina, nov. = novejše, O = orodnik, prid. = pridevnik, R = rodilnik, s. sp. = srednji spol, SLA = Slovenski lingvistični

¹⁵ Prispevek je nastal v okviru projekta i-SLA – Interaktivni atlas slovenskih narečij (L6-2628, 1. 9. 2020–31. 8. 2023, ARRS in SAZU, <https://isjfr.zrc-sazu.si/sl/programi-in-projekti/i-sla-interaktivni-atlas-slovenskih-narecij>) in programa Dedičina na obrobjih: novi pogledi na dedičino in identitetu znotraj in onkraj nacionalnega (P5-0408).

atlas, star. = starejše, T = tožilnik, ž. sp. = ženski spol; bav. nem. – bavarsko nemško, ben. – beneško, nem. – nemško, furl. – furlansko, hrv. – hrvaško, istr. – istrasko, it. – italijansko, srvnem. – srednjevisokonemško, psl. – praslovansko.

VIRI IN LITERATURA

Boerio, Giuseppe: *Dizionario del dialetto veneziano*. Venezia: Giunti editore, 1856.

Doria, Mario in Noliani, Claudio: *Grande dizionario del dialetto triestino*. Trieste: Il Meridiano, 1987.

ESSJ = France Bezlaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika I: A–J*, Ljubljana: SAZU, Inštitut za slovenski jezik (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1977 (1976); II: *K–O*, Ljubljana: SAZU, Inštitut za slovenski jezik (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1982; III: *P–S*, dopolnila in uredila Marko Snoj in Metka Furlan, Ljubljana: SAZU – Znanstvenoraziskovalni center, Inštitut za slovenski jezik, Etimološko-onomastična sekcijska (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1995; IV: *Š–Ž*, avtorji gesel France Bezlaj, Marko Snoj in Metka Furlan, Ljubljana: SAZU – Znanstvenoraziskovalni center, Inštitut za slovenski jezik, Etimološko-onomastična sekcijska (izd.) – Žaložba ZRC (zal.), 2005; V: *kazala*, izdelala Marko Snoj in Simona Klemenčič, Ljubljana: SAZU – Znanstvenoraziskovalni center, Inštitut za slovenski jezik, Etimološko-onomastična sekcijska (izd.) – Žaložba ZRC (zal.), 2007.

Furlan, Metka: O nastanku slovenskih parov tipa žrd : žrk. V: *Globinska moč besede: red. prof. dr. Martini Orožen ob 80-letnici* (ur. Marko Jesenšek). Maribor: Mednarodna založba Oddelka za slovanske jezike in književnosti, 2011, str. 46–56 (Mednarodna knjižna zbirka Zora, 80).

Jakop, Tjaša: Govor vasi Jelšane (SLA T156) na skrajnjem jugu notranjskega narečja. *Jezikosloveni zapiski* 19, št. 2, 2013, str. 139–147.

Logar, Tine: *Trnovo pri Ilirski Bistrici (T155): Gradivo po upraševalnici za SLA* (rokopis), 1952.

Logar, Tine: *Slovenska narečja*. Ljubljana: Založba Mladinska knjiga, 1993.

Logar, Tine in Rigler, Jakob: *Karta slovenskih narečij*; priredila Tine Logar in Jakob Rigler na osnovi Ramovševe dialektološke karte slovenskega jezika, novejših raziskav in gradiva Inštituta za slovenski jezik ZRC SAZU; svetovalec za narodno mejo V. Klemenčič; izdelal Geodetski zavod SRS, kartografski oddelek; merilo 1 : 350.000; Ljubljana: DDU Univerzum, 1983 (stenski zemljevid). (S ponatisi.)

Manzini, Giulio in Rocchi, Luciano: *Dizionario storico fraseologico etimologico del dialetto di Capodistria*. Rovigno: Centro di ricerche storiche Rovigno, 1995.

Pirih, Alenka: *Govor Trnovega pri Ilirski Bistrici* (dipломска naloga). Ljubljana, 1984.

Pirona, Giulio Andrea in Carletti, Ercole in Battista Corgnali, Giovanni: *Il Nuovo Pirona: vocabolario friulano, aggiunte e correzioni riordinate da Giovanni Frau*. Udine: Società filologica friulana (1935, 1972, 1996), 2001.

Pugelj, Sabina: *Vile bíle: dolina Reke od Ilirske Bistrike do Zabič in Hrušice*. Celje: Celjska Mohorjeva družba: Društvo Mohorjeva družba, 2012 (Žbirka Glasovi, knjiga, 41).

SES = Snoj, Marko: *Slovenski etimološki slovar*. Ljubljana: Modrijan, 2016. Dostopno na portalu Fran.si (<https://fran.si/>).

SLA 1 = *Slovenski lingvistični atlas 1: človek (telo, bolezni, družina)* 1: atlas in 2: komentarji (ur. Jožica Škofic et al.). Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2011 (Jezikovni atlasi). Dostopno na portalu Fran.si (<https://fran.si/>).

SLA 2 = *Slovenski lingvistični atlas 2: kmetija*, 1: atlas in 2. komentarji (ur. Jožica Škofic et al.). Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2016 (Jezikovni atlasi). Dostopno na portalu Fran.si (<https://fran.si/>).

Snoj, Marko: *Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen*. Ljubljana: Založba Modrijan, 2009.

S U M M A R Y

The local dialect of the village of Jelšane

The local dialect of the village of Jelšane is one of the Inner Carniolan dialects that belong to the Littoral dialect group. In the article, it is presented at three different levels: phonological, morphological, and lexical. The dialect only uses pitch accent after it has lost quantitative contrasts. In addition, the dialect has preserved the soft consonants č, ī, ñ (e.g., x'či: ‘daughter’, nu:č ‘night’, s'ri:əča ‘luck’, p'lū:ča ‘lungs’, ka:šəl ‘cough’, š'ku:la ‘hole, pit’, ta:łar ‘plate’, lo'b'a:ńa ‘skull’, ni:va ‘field’, s'vi:na ‘pig’). Whereas neuter nouns keep the original gender in the singular (e.g., gə:rlu ‘throat, n sg’, me:stu ‘town, place, n sg’, u'si:əsu ‘ear, n sg’) and the plural (e.g., ua:kna ‘windows, n pl’, u'xi:za ‘ears, n pl’), they are masculinized in the dual (e.g., d'va: ‘uo:kna ‘two windows, m du’). The dual form is only used with masculine nouns and adjectives; with feminine nouns and adjectives as well as all verb forms, the plural is used instead of the dual (e.g., d've:i 'dua:bre 'tjä:te ‘two good aunts, f pl’); smo se poročili (‘we (two) got married’)). A notable part of its vocabulary consists of borrowings, especially Romanisms (e.g., butiga ‘shop’, frimenta ‘corn’, kušin ‘pillow’, škaline ‘stairs’, zerman ‘cousin’, and zermana ‘female cousin’).

ISSN 0023-4923 (tiskana izdaja)
ISSN 2670-6865 (spletna izdaja)
UDK 94(497.4)